Zobacz i usłysz – bo nie każdą ranę widać. Nie każde wołanie o pomoc słychać

written by m.chrusciel@darlowo.pl | 18 listopada 2026

Przemoc wobec dziecka nie zawsze ma postać siniaków, ran czy fizycznego bólu. Czasem przybiera postać słów, które zostają w pamięci na długie lata. Czasem kryje się w milczeniu, obojętności, odrzuceniu i braku akceptacji. To właśnie o tej niewidzialnej stronie przemocy była wystawa „Zobacz i usłysz” – wystawa niezwykle przejmująca – przygotowana przez Niepubliczne Przedszkole „Promyczek” z Darłowa. Wystawa została zaprezentowana w SKŁO 44 – filii Darłowskiego Ośrodka Kultury im. Leopolda Tyrmanda w Darłowie gromadząc zaproszonych gości, wśród których znaleźli się przedstawiciele lokalnych instytucji, placówek oświatowych, jednostek organizacyjnych oraz osoby zaangażowane w działania na rzecz ochrony dzieci i przeciwdziałania przemocy, a także mieszkańcy oraz osoby, które miały okazję zapoznać się z jej poruszającym przekazem.

Kiedy słyszymy o przemocy wobec dzieci, często jako pierwsze przychodzą nam na myśl obrazy przemocy fizycznej – krzywdzenia, bicia, ślady na ciele. Tymczasem istnieje również przemoc, której nie widać na pierwszy rzut oka. Nie zostawia siniaków, nie wymaga opatrunków, a jej konsekwencje mogą towarzyszyć dziecku przez całe życie. To przemoc emocjonalna – ukryta w słowach, gestach i codziennych zachowaniach dorosłych. To poniżanie, wyśmiewanie, krytykowanie, porównywanie z innymi, ignorowanie i lekceważenie dziecięcych uczuć. To także słowa, które wielu z nas być może słyszało lub nieświadomie wypowiadało:

„Nie przesadzaj”, „Nie płacz”, „Nie masz powody się złościć”, „Dlaczego nie możesz być taki, jak inne dzieci?” ……..

Dla dorosłego te słowa wydawać się mogą zwykłymi zdaniami. Dla dziecka mogą stać się komunikatem, że jego emocje nie są ważne, że nie jest wystarczająco dobre, że nie ma prawa czuć tego, co czuje.

Nie tylko zobaczyć, ale przede wszystkim usłyszeć

Wystawa „Zobacz i usłysz” miała szczególny charakter. Nie była jedynie prezentacją obrazów i prac. Towarzyszyły jej głosy, których można było wysłuchać. Wystawa skłaniała do refleksji i spojrzeniem na codzienne relacje z dziećmi z innej perspektywy. Czy naprawdę słuchamy dzieci? Czy dajemy im prawo do płaczu, złości, smutku i strachu? Czy potrafimy zaakceptować ich emocje, nawet jeśli są trudne dla nas? Czy zamiast oceniać, próbujemy zrozumieć?

Pomysł na wystawę zrodził się już rok wcześniej, podczas organizacji marszu i manifestacji przeciwko przemocy wobec dzieci, również realizowanych w ramach kampanii „Dzieciństwo bez Przemocy”. Wówczas wspólnie i głośno sprzeciwialiśmy się krzywdzeniu najmłodszych, przypominając, że nawet pozornie niewinny klaps jest formą przemocy.

Tym razem uwaga skierowana została na przemoc, której nie dostrzegamy, a która może rozgrywać się w zaciszu domów, w codziennych rozmowach i pozornie zwyczajnych sytuacjach.

Nie każda rana jest widoczna. Nie każde cierpienie słychać, ale każde dziecko zasługuje na to, by być zauważone, wysłuchane i traktowane z szacunkiem.

Zatrzymajmy się więc na chwilę. Zanim ocenimy – spróbujmy zrozumieć. Zanim skrytykujemy – wysłuchajmy. Zanim powiemy „nie przesadzaj” – pomyślmy, jak wielkie znaczenie dla małego człowieka mogą nieć jego własne uczucia.

Jesteśmy dumni, że tak ważna inicjatywa spotkała się z zainteresowaniem i zaangażowaniem tak wielu osób. Serdecznie dziękujemy wszystkim, którzy przyczynili się do powstania i zaprezentowania wystawy, uczestnikom wydarzenia, przedstawicielom placówek i instytucji, a także wszystkim odwiedzającym, którzy poświęcili chwilę, by zatrzymać się przy tej niezwykle ważnej tematyce.

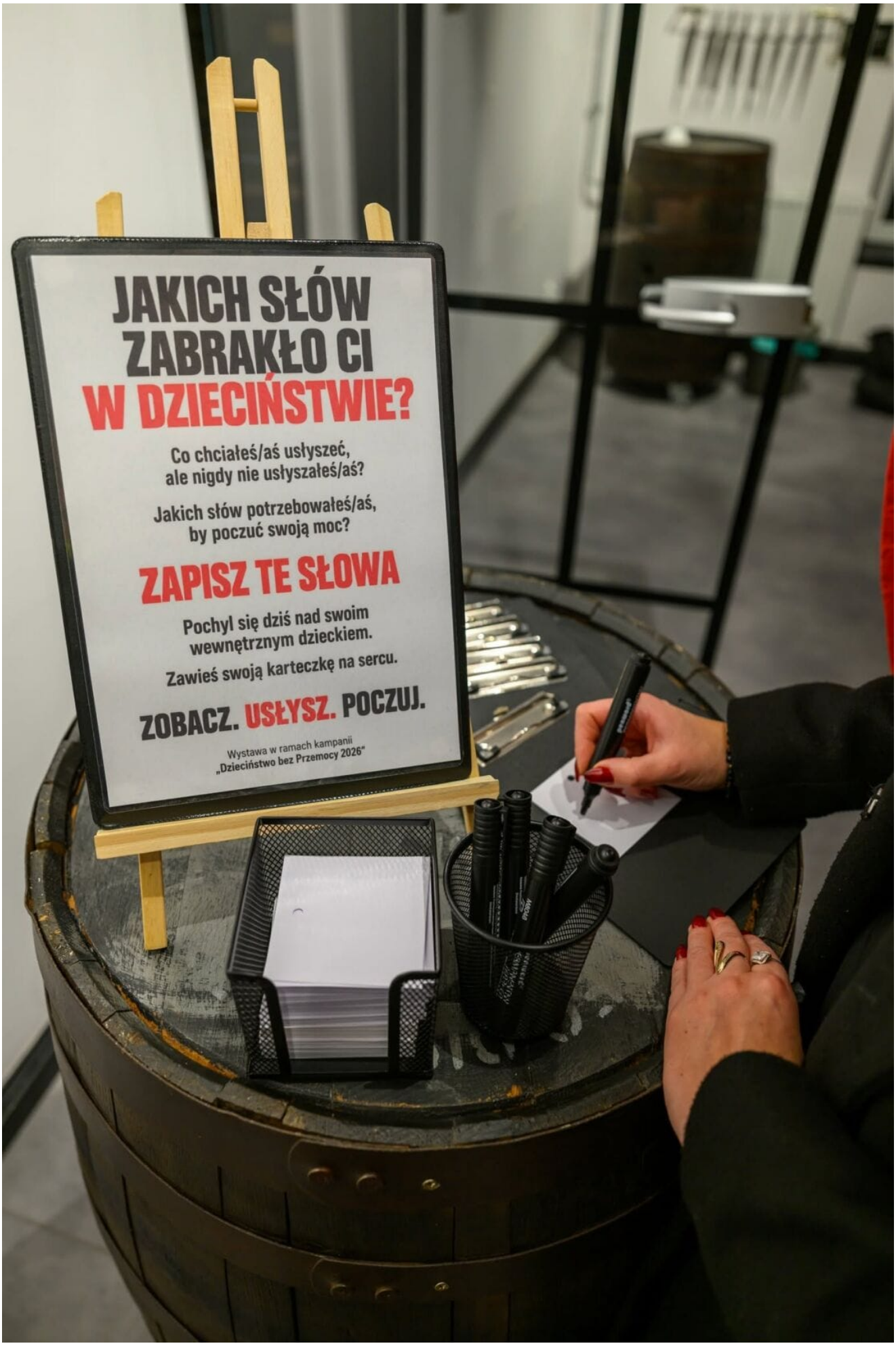
Czasami wystarczy naprawdę niewiele – zauważyć, wysłuchać, zareagować. Dla dziecka może to znaczyć wszystko.

zobacz relację z wydarzenia >>

ZAMIAST PORÓWNAŃ I KRYTYKI.
PODARUJ DZIECKU MOC,
Z KTÓRĄ WZROŚNIE.
NIEBEZPIECZEŃSTW
MA RÓŻNE OBLICZA
CHROŃ TO, CO DLA
NAJCENNIE

NIEBEZPIECZEŃSTWO
MA RÓŻNE OBLICZA.
CHROŃ TO, CO DLA CIEBIE
NAJCENNIEJSZE.

JAKICH SŁÓW
ZABRAKŁO CI
W DZIECIŃSTWIE?
Co chciałeś/aś usłyszeć,
ale nigdy nie usłyszałeś/aś?
Jakich słów potrzebowałeś/aś,
by poczuć swoją moc?
ZAPISZ TE SŁOWA
Pochyl się dziś nad swoim
wewnętrznym dzieckiem.
Zawieś swoją karteczkę na sercu.
ZOBACZ. USŁYSZ. POCZUJ.
Wystawa w ramach kampanii
„Dzieciństwo bez Przemocy 2026"

NIE KAŻ MI WYBIERAĆ,
KOGO MAM KOCHAĆ,
POZWÓL MI KOCHAĆ WAS OBOJE.
ZAMIAST PATRZEĆ W EKRAN,
DOSTRZEŻ DZIECKO.

116 111
NIE UCISZAJ DLA DOBRA RODZINY.
POZWÓL MÓWIĆ, WYSŁUCHAJ
DLA DOBRA DZIECKA.
NIE WYKLUCZAJ.
ZAPROŚ, ZRÓB MIEJSCE.
NIE KAŻ MI WYBIERAĆ,
KOGO MAM KOCHAĆ.
POZWÓL MI KOCHAĆ WAS OBOJE.
ZAMIAST PATRZEĆ W EKRAN,
DOSTRZEŻ DZIECKO.

NIEBEZPIECZEŃSTWO
MA RÓŻNE OBLICZA.
CHROŃ TO, CO DLA CIEBIE
NAJCENNIEJSZE.
STREET
RACING

ZAMIAST BUDOWAĆ MUR
ZE SŁÓW, KTÓRE RANIĄ,
ZBURZ BARIERY MIĘDZY WAMI.
NIE WYKLUCZAJ.
ZAPROŚ, ZRÓB MIEJSCE.
NIE KAŻ MI WYBIERAĆ,
KOGO MAM KOCHAĆ.
POZWÓL MI KOCHAĆ WAS OBOJE.

ZAMIAST PATRZEĆ W EKRAN.
DOSTRZEŻ DZIECKO.
ZAMIAST PORÓWNAŃ I KRYTYKI.
PODARUJ DZIECKU MOC,
Z KTÓRĄ WZROŚNIE.